

ឧកញ៉ាវង្សសារពេជ្ជ នង

ច្បាប់សុភាសិត

ភ្នំពេញ

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនាបណ្ឌិត្យ

ព.ស ២៥៤១

៣១៤
៧៧

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ខ្ញុំបាទ **ស្រុង ចាន់ណា** ម្ចាស់គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ

សូមគោរពថ្លែងអំណរគុណចំពោះ

លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ខៀវ ឃុនសំរិទ្ធ ជាប្រធាន

មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា www.ceefoundation.org

និង **ករុណាខ្មែរ** www.karunacambodia.org

ដែលបានអនុញ្ញាតដល់គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ

យកសៀវភៅនេះមកដាក់ផ្សាយបន្តជាធម្មទាន

សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ ។

ច្បាប់សុភាសិត

របស់

ឧកញ៉ាវង្សាសារពេជ្រ និង

Trial Version Edition 2.000 Ex

បោះពុម្ពលើកទី ៣ ចំនួន ២.០០០ ច្បាប់

ដោយថតចម្លងតាមច្បាប់បោះពុម្ពលើកទី ២ ឆ្នាំ ១៩៩៣

៣៧០៥/៩៤

ភ្នំពេញ

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិតវិទ្យាល័យ

ព.ស ២៥៤១ គ.ស ១៩៩៧

1997

CHBAB SUPHEASIT

PAR

OKNHA VONGSASARPECH NONG

Troisième Edition 2.000 Ex.

PHNOM PENH

Edition de l'Institut Bouddhique

1997

ស្នាដៃនេះ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ
ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅទៀត
ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការវិហ្ស កូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
ករុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Rissho Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh www.elibraryofcambodia.org

សេចក្តីបញ្ជាក់
ចំពោះការបោះពុម្ពឡើងវិញ

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយបានទទួលការឧបត្ថម្ភពី អង្គការជំនួយស្រួតស្ទង់ជប៉ុន (JSRC) និងពិគណៈកម្មាធិការជប៉ុន នៃក្រុមប្រឹក្សា ពិភពលោក ដើម្បីសាសនា និងសន្តិភាព (WCRP) ។

គោលបំណងនៃការបោះពុម្ពសៀវភៅឡើងវិញ គឺ ៖

- ដើម្បីថែរក្សាមរតកវប្បធម៌ អក្សរសាស្ត្រ អោយគង់វង្ស ។
- ដើម្បីទុកអោយកុលបុត្ត-កុលធីតាខ្មែរជំនាន់ក្រោយ មានក្បួនសិក្សា រៀនសូត្របានត្រឹមត្រូវ ។

ការបោះពុម្ពនៅគ្រាទី ៣ នេះ ធ្វើឡើងដោយការថតចម្លងពីសៀវភៅ ច្បាប់ដើមទាំងស្រុង ។ ហេតុនេះ ប្រសិនបើមានកំហុសអក្ខរាវិរុទ្ធក្តី កំហុសក្នុងការ រៀបរៀងឃ្លា គឺជាលក្ខណៈដែលមានក្នុងច្បាប់ដើមពិមុនមក ។

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ សូមអរគុណទោសជាមុនចំពោះកង្វះខាតផ្សេងៗដែល អាចនឹងកើតមានដោយអចេតនា ក្នុងការបោះពុម្ពឡើងវិញនេះ ។

ភ្នំពេញ, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ
This book is specially printed as a part of a
project of the Japanese Committee of the World Conference
on Religion and Peace (WCRP) and Japan Sotoshu Relief
Committee (JSRC).

We pray that this book would contribute to the
consolidation of the friendship between Japanese and
Cambodian people and to the preservation of Cambodian
culture and religion.

ごあいさつ

この本は、世界宗教者平和会議日本委員会と曹洞宗国際ボランティア会との共同プロジェクトとして印刷されました。

この本が、日本の宗教者とカンボジアの人々との友情のきずなとなり、カンボジアの宗教と文化の発展に貢献できれば幸いです。

និវេទនកថា

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងជាពិសេស មុកដូចជាគម្រោងការងារ របស់គណៈកម្មាធិការជប៉ុន នៃក្រុមប្រឹក្សាពិភពលោក ដើម្បីសាសនា និងសន្តិភាព (WCRP) និងអង្គការជំនួយស្វ័យស្វ័យជប៉ុន (JSRC) ។

យើងខ្ញុំអធិដ្ឋាន សូមអោយសៀវភៅនេះបានជាវិភាគមានផលការពង្រឹងមិត្តភាព រវាងប្រជាជនជប៉ុន ជាមួយប្រជាជនកម្ពុជា និង ដល់ការថែរក្សាសម្បត្តិវប្បធម៌ និងសម្បត្តិសាសនារបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ។

Acknowledgement

This book is specially printed as a cooperative project of the Japanese Committee of the World Conference on Religion and Peace (WCRP) and Japan Sotoshu Relief Committee (JSRC).

We pray that this book would contribute to the consolidation of the friendship between Japanese and Cambodian people and to the preservation of Cambodian culture and religion.

អារម្ភកថា រឿងពាក្យនមស្សការ

សុភសេដ្ឋោ ឯកស័ប្បឯកនោ សុវច្ឆរេ ចសុនទំ
ចន្ទំវារេ អាសាធិដ្ឋមាសេ បុណ្ណមិយំ ។ កាយោមយា
នន័នាមនា មនោរមំ បិភិបិយោ សីលោក្ខំ សុភា-
សិភំ កាព្យករោ ។ អហំនមា- មិសិរសា សុសម្ពុទ្ធោ
តិលោកានំ សេដ្ឋិអត្តោ នរទេវោ វរនាមំ ។ មហារីរោ
សុវិជេយ្យោ មារសេនំ អាតច្ឆិយោ សម្ពោធិតំ អ-
នន្តញ្ញាលំ លោកុត្តមោ ។ នកេវលៈ- មេវតុន្ទៈ-
ធម្មនាថោ នមាមិហំ អដ្ឋង្គិកោ អរិយមថោ ទេវជនំ ។
សន្តិករោ និយ្យានិកោ មោក្ខប្បនំ បនមាមិ អរិយ-
សង្ឃំ សីលសុទ្ធិំ សន្តិទ្ធិយោ ។ បុញ្ញក្ខេត្តំ សត្តត្ថុណំ
នមស្សមាណោ រតនត្ថយំ ហិតំបញ្ញោ កយំទុក្ខោ
និអលត្តំ ។ សុភមស្តុ ស្គស្តិស្រសុ- ភមផ្តលំ ពហុ-
លចេស្តា ជយារំ ឯកស័ប្បឯកំ ទោតិរកេ ។ ស័ក
សោត្តមំ ចនក្សត្រិ ពេញបូណីមីខៃ អាសាពាចន្ទៈ
ពារទេវេ វុឡិវេ សាធុកាវា ។

ឯអង្គអញ្ញំ នាម រឿង សោតសម ចិត្តចេតនា សូមមានមនោ
បិយោសត្វ ព្យាយាមស្សាហំ ត្រេកត្រង់កុសល ។ ដ្បិតខ្ញុំនេះណា

ទើបរៀនចង់ជា កាព្យកិច្ចការកល គន់គិតដោយនា ប្រាជ្ញាយោបល់ តុ
សូវត្រាយយល់ ជ្រៅជ្រែកព្យា ។ ខ្ញុំផ្លូវសេសករ កាយកបបវរ រុក្ខ
បុស្សា បុស្សប្រដាប់ ប្រណម្យអភិវឌ្ឍ វិន័យព្រះមហា សារពេជ្ជពុទ្ធា ។
សុភវន្តព្រហ្ម មូលមកបង្កំ ក្រាបក្រាមបាទោ ប្រកបគង់ចក្រ លាយ
ល័ក្ខណវិរោ វរអគ្គោ ឯកឥតទុតិយំ ។ ព្រះស្រីសម្ម- ទោធម៌វិសុទ្ធ
វិសេសសេដ្ឋំ ជាតិជាមកុដ អង្គឧត្តមំ ប្រោសសត្វទាំង ត្រិត្រយភព
ការ ។ សរសើរបារមី វេញណាជិនស្រី ក្រាសវិក្រពិស្តារ វិសេ
កោដិកល្យកាត់ ផ្កាចំរុះសង្សារ ផ្កាលផ្កាញ់មោហ៍មារ មានរបបបាទ ។
ព្រះលោកុត្តរ សុព័ណិបវរ ការកេត្រាយាន យោនយោនិសត្វសល់
ដាក់ដល់និព្វាន និរនេសមិនមាន មរណ៍មកដឹកដល់ ។ ព្រះសង្ឃសីល
សុទ្ធ វិសេសពង្សពុទ្ធ- ឧរសនិមិល អស្តារិយសង្ឃ ទ្រទ្រង់សីលសល់
អង្គឥតអំពល់ វង្សសង្សារ ។ ស្រគត់អស់វង្ស- ទ្រង់អង្គសច្ច- វង្សយ័ទ្រង់
ករុណា សព្វសត្វដាក់ដល់ មណ្ឌលស្នតិ គុណតាបជាតិជា ស្រវិស្រ
បុណ្យផល ។ ទាំងបីព្រះអង្គ ប្រសើរទ្រទ្រង់ ករុណាសត្វសល់ ផ្លូវ
ផ្គុកសំពៅ ទាំទៅដាក់ដល់ គ្រងត្រើយថ្នាក់ថ្នល់ និរនេសបាបបង្គំ ។
ហេតុនោះខ្ញុំថ្វាយ បុស្សបង្កើតកាយ កបកោមលផ្លង់ សរសើរបារមី
ទាំងបីព្រះអង្គ រុក្ខរឿងអភិម- ង្គលគុណវិជ្ជាថ្វា ។ គេជគេជខ្ញុំ ថ្វាក់

ថ្វាយបង្គំ ត្រង់ត្រកោនា សូមទេពទិសទេស សោឡសស្គតិ ចំរើន
 ទ័យា- យុយនក្សេមក្សាន្ត ។ ស្រែចង្កូន័ងថ្ងៃង ស្រាវស្រង់សំដែង
 សណ្តាប់ទិពាន សុភាសិតស័ព្ទ ធម៌តាប់ច្នៃនាន សព្វសត្វឲ្យបាន អភិ-
 រម្យរូបា ។ ព្រះធម៌ប្រធាន ប្រសើរឃ្លាន រក្ខត្រៀងសុរណា នាំសត្វ
 តិក្ខន៍ វង្សសង្សារ ដោមដាក់ដល់នា សុខស្គតិល័យ ។ ធម៌នេះជា
 ច្បាប់ ប្រសើរមហាតាប់ ចូរជនទី១ ស្ររៀនត្រង់ត្រាប់ ជាច្បាប់ប្រ-
 វៃត តាមដោយអាថ៌នៃ បទព្រះតាថា :

១ - យោសម្បជ្ជំ អាយុវស្សំ ឯកសតា អរត្តិភំ
 សីលំអសា- ធម៌សមា- ហិតោជនំ ។ យេចនរា នរឯកា-
 ហំដីវិតំ សេយ្យោត្តៈ សីលវន្តំ សជ្ឈាយំនំ សាធុជនា ។
 អាទិបទេ ដើមបទប្បវន្ត បាលីនេះថា យោចជនោ នរុក្ខណា
 មួយមានជន្ម រយេឡាំប្រាកដ ។ អរត្តិភា បើពុំរក្សា សីលដាក់ណត់
 អសាធុនា ធម៌ថាឥតបទ ឥតបុណ្យប្រាកដ ពិតពុំប្រវៃត ។ យេចនរា
 នរុក្ខណា ទើបតែមួយថ្ងៃ បើមានសីល សេដ្ឋីប្រវៃត ប្រសើរលើសក្រ
 អ្នកចាស់វិញ្ញាណ ។ ដ្បិតសីលជាយាន នាំបូរច្បាប់បាន ចៀសចាកចតុក
 បាយុបាបបានដល់ មណ្ឌលស្គតិ- ល័យលុះមហា- និព្វានសេដ្ឋី ។

២- យោចនរោ ធនលោភោ កុតោសីលំ សុភ-
 មេរយ កុតោសច្ចំ លោភោមំសំ កុតោធម៌ ។ អាថ៌
 ព្រះបាលី នេះលោកស្រីដ៏ ជាអ្នកឯណា មួយលោកទ្រព្យធន ពេក
 ពន់មហិមា រិសីលសត្យា ព័ណានឹងមាន ។ នាអ្នកប្រមឹក ស្រាស្រែក
 ចង់ដឹក ពិតពុំគិតប្រាណ ធ្លាក់ទៅទេក ទល់ទុក្ខឥតក្បាល ហើយតើ
 នឹងមាន ពាក្យសត្យព័ណា ។ បើលោកចំណី ចំណង់ចង់ស៊ី សាច់
 សត្វមហិមា ហើយតើវិភី មេត្រីទេយា អាសូរករុណា ពុំមានឯងឯ ។

៣- នត្តិលោកំ រហោនាមំ បុត្រាចារេ នរកតំ
 បឋមំចិត្តេ ជានេយ្យទ្វេ រក្ខតេវា ។ នាអ្នកផងធ្វើ កិច្ចការ
 អំពើ បុណ្យបាបវេក កម្មកាលលោកិយ នាបីហៅជា ស្លាត់បាត់ទៅនា
 អាយអង្គីមាន ។ កាលប្រឋមគិត ជាដើមមានចិត្ត ឯងដឹងស្រេចបាន
 ជាព័រនឹងអា- រក្ខនាសព្វឋាន ទេព្វមានញាណ ពិតពុំកុំបាំង ។

៤- បង្គំជលេ ជនិតំលោកេ ដោវនបង្គំ ជលចារេ
 ចិត្តេជនិតំ ដោវនកម្មំ ចារេចិត្តេ ។ លោកថាកំណើត
 ភក់ផងសឹងកើត ព័ទ្ធកំឯងឯ បើនឹងលាងភក់ អាត្រក់ឲ្យថៃ ឲ្យជ្រះ
 មានតែ ទឹកទើបជ្រះហោង ។ រីអំពើបាប ព្រៀពិតដរាប អកុសលផង
 សឹងកើតព័ចិត្ត គំនិតធ្វើឆ្គង ពុំតាមគន្លង ធម៌ព្រះទេស្ឋា ។ បើនឹង

ចង់ផ្តល់ បាបបង់សម្រេច លះលែងវេក មានប៉ុនតែចិត្ត គន់គិតក្បា
សីលសូមប្រាថ្នា- កិរម្យរូប ។

៥- បេមតោជា- យតេសោកោ បេមជាយ- តេភយវិ-
ប្បុត្តស្ស- នត្តិសោកោ កុតោកយា ។ នាអ្នកផងមាន
ក៏យកតម្កក្បន្ត វែនសោយសោកា សោតសឹងកើតពី ហេតុក្តីស្នេហា
ស្រឡាញ់ទើបជា ទុក្ខទៀងក្រាស់ក្រៃ ។ ថាបើមិនមាន ស្រឡាញ់ក្នុង
ប្រាណ ឥតក្តីពាល័យ ហើយតើអំពល់ សោកសល់នោះនៃ ទល់ទុក្ខ
ក៏តក៏យ នឹងមានពិណា ។

៦- អត្តាគហោ ជីវត្តន្ត មិត្តពន្ធា វាសុសានេ
សុខេទុក្ខា កម្មអត្តា នកច្ឆន្តិ ។ លោកថាវិទ្រេត្យ ផង
សឹងក្រឡាប់ វិលវឹងអំពី វែត្រព្រីក្បត្តិបាន តាមប្រាណទៅខ្លី ឬគ្រ
កិរយាក្តី តាមទៅពុំបាន ។ មានតែអំពើ បុណ្យបាបបានធ្វើ ពិតព័មុន
មាន ពៀរពិតនិរត្យទៅ តាមទៅដោយប្រាណ ប្រាកដមិនមាន យូត
យូរពុំ ។

៧- សច្ចំនត្តិ តោចាស្ត្រី- យនិក្កហា នត្តិសព្វ
ក្ខតេទយា ឯតំចណ្ណា- លលក្ខណំ ។ អ្នកប្រសព្វមាន
ពាក្យសក្យពុំបាន សង្រឹមកាយ ពុំមានទេយា មេត្តាកុណា ក្ខតេសព្វ

សព្វសត្វទាំងឡាយ ។ លោកថាពុំមាន ផលបរិបូណ៌បាន បុណ្យ
បរលោកនាយ ពុំមានគបៈ គេជះសីលសាយ ជាអ្នកកាចកាយ ចណ្ណាល
លក្ខណោ ។

៨- ព្រហ្មាសច្ចំ ព្រហ្មាតបំ ឥន្ទ្រិយនិគ្គហោ សព្វ-
សត្តា ធម្មារោ ព្រហ្មចរិយោ លក្ខណោតី ។ អ្នក
បួសបើមាន ពាក្យសត្យសោតបាន សង្រួមឥន្ទ្រិយ មែនមានមេត្តា
ករុណាខន្តី សព្វសត្វឥតបី ចងជាពោសា ។ ប្រសើរឯផល បាន
បរិបូណ៌ដល់ ដូចដោយប្រាថ្នា មែនមានគបៈ ដោយព្រះធម៌ថា ជា
លក្ខណោ នៃអ្នកបួសខ្ចី ។

៩- ឧប្បជ្ឈតេ កកិករណោ ធម្មោវុឌ្ឍិ សច្ចំធម្មា
ឧមាធម្មំ វិទាសតិ ចិត្តំកោដា ។ លោកថាព្រះ ធម៌ពារ
ជ្រៅជ្រះ កើតកបសីលា ហេតុមានសច្ចំ ទៀងទាំនិយោ អាសូរខ-
មា អំណត់នឹងនៅ ។ រឹកវិទាស ពារធម៌និកស ពិតពុំទៀងនៅ
ហេតុក្អក់ហឹង ខេរទ័ងយោរយា បាត់បង់កំឡៅ មានគ្រោះ ។

១០- កេសសតា គុណំកប្បា សហស្សចីវរ
ធនសីលំ សតំសហស្សេ ពុទ្ធវន្តេ ចរណនិ ។ អ្នកណា
មួយមាន ចិត្តចង់បុណ្យបាន កាត់កោរកេស ថ្នាក់ថ្នាយព្រះពុទ្ធ

ចំហុតផល សតកប្បំ រយក៏ល្បបាបបាត់ ។ ពាក់ចំរស្បាន់ បានផល
មួយពាន់ កាលកប្បទៀងពាត់ ចប់ត្រៃសរណា- គមនាផលខ្ចាត់
មួយសែនក៏ល្បកាត់ បាបបានបុណ្យថ្ងៃ នាអ្នកកាន់សីល ព្យាយាម
ពុំខ្លួល នឹងព្រះភ័ក្ត្រយ បានថ្វាយបង្គំ ប្រណម្យសព្វថ្ងៃ ផលបុណ្យ
បានត្រិ ឯកអន្តំ ។

១១ - មិត្តសត្យ កលុសធម្មេ សុខេនវិជ្ជំ ជរុ-
សេធា- រិបតាបរំ ធនសម្បទំ អជ្ជចិដ្ឋំ ។ ពាក្យនេះ
លោកថា នរក្ខណា ចង់ចង់មេត្រី ឲ្យមានពាក្យសត្យ បរមត្ថវទី
ពោះរៀនធម៌ក្តី កុំមុសាវាទ ។ ពោះបើនឹងរៀន ចំណេះរបៀន អាគប
សីល្យសាត្រ ឲ្យមានត្រណម តឹងតមកុំយូត បើនឹងប្រសុប្រា ថ្វា
ចង់បានស្រី ។ ឲ្យមានពាក្យនោះ ផ្អែមល្អមពីពោះ ជាមិត្រមេត្រី
ចង់មានសម្បត្តិ ថៅបើតុំខ្សឹ យ៉ែនយូរកុំបី បៀតបៀនទ្រព្យគេ ។

១២ - យោអនន្តំ វេទត្វានំ ជរាគាលេ សហស្ស
តំ បិដ្ឋុរោគេ ព្យាសិសតេ មរណំឯតំ ។ លោកថា នាកាល
នៅក្នុងពេញពាល កាត់សព្វខ្លាំង ចែកចាយធនធាន ជាទានសេដ្ឋ
ធ្វើមួយកំឡាំង បានមួយអន្តំ ។ លុះខ្លួនចាស់បាន ធ្វើបុណ្យឲ្យទាន
មួយជាមួយពាន់ កាលខ្លួនមានព្យាធា អាពាធទុរនំ ឲ្យទានមួយគុណ
បានមួយយេនៅ ។ កាលខ្លួនមណ៍ចាក ហែនលែងលះលាត ចេញ

ពោលកូនចៅ ធ្វើបុណ្យបន្ទោះ ចំពោះដួនទៅ មួយជាមួយទៅ ដើម
ដែលវិញណា ។

១៣- សុទិដនំ គេហោរំ មិត្តភរិយា កង្ខណ្ឌិយេ
កាលេវរា វរិវិជ្ជា បុញ្ញាមិត្តំ ។ ព្យាធិបិទ្ធ- កាលេវរ-
មិត្តោសមំ មរណកាលេ ធម្មេវរំ មិត្តនាមំ មរណោកេ ។
ធម៌ថាហេនបិត បើបានបាំងបិទ ជុំជិតគេហោ រិភរិយាយំ មិត្តពន្ធ
ជាមិត្រវិវេ វរិវិជ្ជាមោ ។ កាលណាបើបាន ចរចេញចាកហេន ទៅ
ខ្សែគោ អង្គអនាថ មិត្តបុញ្ញោ វិជ្ជាសេដ្ឋោ ជាមិត្តវរំ ។ កាលកើត
អាពាធ ជាពេករូបព្យាធំ បិទរូបំ បៀតបៀនទល់ទុក្ខ ពុំសុខកាយ
ឯទសបំ ជាមិត្រអាត្មា ។ កាលខ្លួនមរណ៍ទៅ លះលែងលំនៅ ក្នុងមិត្ត
មនុស្សា មានតែព្រះធម៌ សម្មាសម្ពុទ្ធា ជាមិត្រស្នេហា ពំនាក់រូបោ ។

១៤- អហាតិស្សា សត្តនានា សហស្សមុណ្ណា
ចសង្ក្រាន្តំ សត្តសហស្សា ពហុចម្ពោ ចអនន្តំ ។
លោកថាឲ្យបាន ថ្ងៃពុំសីលបាន ផលយេកំឡាំង ឲ្យបានថ្ងៃ
ពេញ បុណ្ណម័យំ សហស្សគុណ បានបរិបូណ៌បុណ្យ ។ ថ្ងៃមហា
សង្ក្រាន្ត ឲ្យបានសោតបាន ផលមួយសែនគុណ ថ្ងៃត្រាចបើបាន
ឲ្យបានទ្រព្យធន បានមួយអនន្ត- គុណផលសេដ្ឋំ ។

១៥- បស្ចរសុលា សរោសា វាទិសច្ចំ តស្សស-
 រោ រសោវំ ទិគុវយំ រសោតាលា ។ មលាទាបេ រសោ-
 ភវេ ធនុសង្កា- មចរសោ កាមយោពន្ធា រសោអាហា-
 រសរសោ ។ ធាតាវិទិ- ច្ចយកវំ រសោធម្មោ តិលោកានំ
 វំសេដ្ឋោ អាចរិយោ បកាសិតា ។ រិសគ្រិសាល ខៀវខ្វា
 ត្រកាល សាន្តសោមនស្ស ពុំស្មើអកុកុ សាន្តសុខចិត្តា រិសវេចា
 ពុំស្មើពាក្យសត្យ ។ សូរភ្លេងដទៃ ពុំស្មើស្រវៃឡ ពូលេចឡើងខ្ពស់
 រសអកុសល អំពល់បាបបាត់ មិនកែត្រួតកាត់ ស្រឡាញ់បាបបាន ។
 រសឯចម្បាំង សឹកសោតតាំង គ្រឿងគ្រប់ប្រុងប្រាណ ពុំស្មើធម៌យ
 វត្តវៃបាញ់បាន រសតាមមាន មិត្រមូលវេស្វា ។ មិនកែនឹងកោះ ក្រ-
 ម៉ុតាន់កោះ ក្នុងកើតកាមា ឯអស់អាហារ ត្រកាលទេវា- រសវែងពិសា
 មិនកែនឹងឃ្លាន ។ រិសបង្គាប់ សេចក្តីប្រៀបប្រាប់ ពុំស្មើអ្នកមាន
 ប្រាជ្ញាឃ្លាសវៃ រសត្រកតឋាន ប្រសើរសោតមាន តែព្រះធម្មា ។

១៦- ជាធាសយេ ភដពន្ធន្ទ វិមិកយា តមេអប្ប-
 ទសតថា មិត្តនារា វិកវខ្សេ ។ ចង់ដឹងពុកកា- មាត្យគាល់
 ក្សត្រា ជាម្ចាស់សិវេ ចេញអង្គុយគាល់ ផ្គាប់ផ្គាល់វេះវេ ដឹងចិត្ត
 ញាតិថៃ កាលកើតភ័យខ្លី ។ ទោះទូរចង់ជាក់ ដឹងចិត្តភ្នំម្រាក់

សំឡេងក្លាប្រិយ កាលកើតកម្មកល ដួចដល់មានក្តី ចង់ដឹងពុតស្រី
កាលថ្ងៃសុំទ្រព្យ ។

១៧- យោចពាលោ ស័ត្តិធីតា អក្ខសុរា- ធុត្តា-
ធនំ លទ្ធិវិទា- សេតិបរា- កវតោមុទំ ។ នាអ្នកខ្លាចល្ងង់
រង្វើនចិត្តចង់ ស្រឡាញ់ល្បែងខ្លាំង ល្បែងស្រីល្បែងស្រា បៀបា-
ស្តាតាំង ធនធានដំណាំង ស្រែបស្រាលពុំធ្ងន់ ។ អ្នកទោះនឹងមាន
ភ័យភិតព្រួយប្រាណ ដំនៀលអង្គអ- ន្តរធានខ្លាត់ខ្លាយ ខូចខាយទ្រព្យ
ធន ទល់ទុក្ខទុរន៍ លុះបរលោក ។

១៨- យោរូបយោ- ព្វនសម្បន្នោ វិសាលកុលំ
សុសម្ពុកា- វិជ្ជាហិទំ ធីត្តិកន្ធិ សីកឹសុកា ។ ភាវិអ
ធិប្បាយ បន្ថែស្រចស្រាយ បទបាលីថា អ្នកណាមួយមាន សន្តាន
វៃថ្លា រូបាវសោភា សុភាពាបសារ ។ បើឥតចំណេះ ប្រាជ្ញាពុំចេះ
សិល្បសាស្ត្រពេហារ ពុំពេញជាមនុស្ស ទុរយសឥតការ ដួចកល់
ផ្កាចារ ឯងឥតគន្ធិ ។

១៩- ស័ត្តិធីនោ រូបំបុរិសោ ធនកុលំ សម្បោចាម
ពាលវិសំ រាជាធាមំ ធនពាលោ ។ ពាក្យពិតធម៌ថា ស្រីយក
រថជា ទ្រព្យអង្គអន្តោ ប្រិយយកទ្រព្យ ជាក់ជាវង្ស វង្សវេរ

ត្រកូលថ្ងៃថ្ងា ។ ពស់ពាលសាមារ យកពិសប្រហារ ជាតិជាពិណ
ក្សត្រាយកទ្រព្យ ប្រដាប់ឲ្យជា ផ្លូវនយោបាយ ជាតិជាកំឡាំង ។

២០- ធារិគុនេ ចតុលោកេ ចសុបាតំ សុវចនៈ
រក្ខតំ បតិរក្ខំ គហនេវា ។ លោកថាបើស្រី ណាចេះ
ផ្តាច់ប្តី ចេះរៀបបណ្តា- ការស្នេហា ភ្នំញ៉ាសាច់សា កបកើតផ្តា-
រសរក្សាប្តី ។ រៀបរាប់រក្សា ធនធានទ្រព្យ- ករកបសំដី មិនឲ្យមាន
អាក់ អន់បាក់ចិត្តប្តី ប្រសើរជាស្រី ស្មោះស្មើទេពា ។

២១- យោបុគ្គលោ លដ្ឋិរញោ កុតោយសា លដ្ឋិ-
ក្សុ កុតោបញ្ញា លដ្ឋិភិរិយា កុតោបុត្តិ ។ បចេវទ្ធា
នរអ្នកណា ច្រអូសអប្រិយ ខ្ពស់ផ្តាច់ព្រះមហា- ក្សត្រាធិបតី បាន
បុណ្យបទអ្វី អ័ប្បអង្គកាស្រូវ ។ រសិស្សតំអឹង ចិត្តចោរវែងវែង ខ្លួន
ខ្ពស់នឹងគ្រូ នឹងបានពិណា ប្រាជ្ញាមូឡ អ័ប្បអង្គឯទ្វី អសារសូឡ
សោះ ។ មួយថាស្វាមី បើចិត្តខ្មាសស្រី អន់អៀនពុំសោះ ខ្ពស់ពុំ
ស្មើហា ចិត្តកាន់កោះ កើនឹងមានមោះ កូនកើតនឹងអ្វី ។

២២- អសន្តោសោ យតិទដ្ឋោ មហិបតិ សន្ត-
ដ្ឋោសៈ លដ្ឋាគណី- កានលដ្ឋិ កុលំនវា ។ និទាន
ចរទ្ធា បាលីថាឯ ភិក្ខុឯណា- មួយមិនសន្តោស ពោសទុក្ខពុំជា ប្រយោជន៍
អង្គកា- សារសោះសូឡសល់ ។ មួយនិក្សត្រា- ធិរាជចេស្តា រក្សកស្រី

មណ្ឌល បើមានសន្តោស ទេត្តោសអំពល់ អំពើពុំស្គល់ រាជម្សរដ្ឋា ។
 មួយស្រីដាមាស បើមានចិត្តខ្មាស ពេកពុំបានជា ប្រយោជន៍នៃ
 ប្រាណ ពុំបានទ្រព្យ អង្គឥតអ្នកណា ចូលចង់អង្គប្រាណ ។ មួយនី
 អ្នកណា មួយមានពង្ស គ្រកូលសន្តាន បើមិនមានខ្មាស ពព្វសណ្ឋាន
 ពាន អ្នកនោះនឹងមាន ប្រយោជន៍ពីអ្វី ។

២៣ - ធនសាធុនំ អប្បប្បតំ ក្រូចវារី- វិនិក្ខយំ
 បហុតម្បី សាធុវារី- វិអន្ទេឡំ ។ លោកថាធនធាន ទ្រព្យ
 នៃអ្នកមាន សប្បុរសសេដ្ឋី ទោះតិចក្តីណា ហេតុសព្វខ្លាំង ចែក
 ជាទានំ ឲ្យដល់អ្នកផង ។ នេះនូវគ្រូនា ដូចកល់គង្គី អណ្តាងគេដង
 ពិតពុំហែងហួត រឹងស្អិតឡើយហោង នៃនរអ្នកផង អាស្រ័យសឹង
 បាន ។ វិទ្រព្យរបស់ អ្នកឥតសប្បុរស ទោះច្រើនប៉ុន្មាន ទ្រព្យនោះ
 សឹងក្រយី អាស្រ័យពុំបាន ហេតុពុំឲ្យទាន ធ្វើបុណ្យឡើយនៃ ។ នេះ
 នូវគ្រូនា ដូចកល់ទឹកមហា- សមុទ្រសោតវ័ប្រ សឹងសូន្យអសារ ឥត
 ការពេកវ័ក្រ ឥតអ្នកអាស្រ័យ បានបរិភោគ ។

២៤ - កក្កដានំ នត្តិសិរំ សប្បាទាណា នគច្ឆន្តិ
 កក្កដិថនា នត្តិទរមា- វមញ្ញតិ ។ ពាក្យពិតទបមា ក្តាម
 ឥតក្បាលវា- បេះដើរកសិ ពស់សោតឥតជើង បេះឡើងឈើខ្ចី មាន

ជាបក្ស សត្វសោតគ្មានដោះ ។ ចិត្តមកូនបាន រស្សៈបមិនមាន ក្សណ
ក្ស័យស្សៈសោះ មនុស្សធន់ទាំងឡាយ កុំមើលងាយសោះ ដ្បិតមាន
មុណ្យទោះ ពុំយល់កំបាំង ។

២៥- ទិវំតិក្ខោ រចារកោ តិក្ខោទិវំ ទុវចនា
មហាតិក្ខំ ទិវចារកំ មហាតិក្ខា ។ លោកថាព្រះ ស្សៈ-
សែងរឿងរះ កណ្តាលវេហស៍ ក្តៅក្តាត់ចំហាយ ស្សៈសាយមហិមា
មោះពុំស្និមា កំដៅអគ្គី ។ នាអ្នកកាន់កាប់ ពោលពាក្យកំណាច ពិតពុំ
មេត្រី ទោះក្តៅក្រៃលែង ស្សៈសែងរឿង ក្រៃលែងអគ្គី ក្តៅក្តាត់
មហិមា ។

២៦- មនុសុណិ ជាលបត្តិ- កសុណិដ្ឋា- លា-
ពុទ្ធសៈ សុណិសាស្ត្រា ចចន្ទិមា សុណិបុណ្ណមី ។
លោកថាវ័យ្យំ ខ្ចីឃ្នាតទិតទំ យកកេសរក្ខិ តែម្ល៉ែត្តីបាន ប៉ុន្មានមួយទី
ចាបជាបក្ស សត្វសោតបង់បាន ។ ទិតទំរកធ្វើ សំបុកម្ល៉ែត្តី បាន
ច្រើនប៉ុន្មាន នេះដូចអ្នកណា ប្រាជ្ញាញាយញាណ រៀនទំឲ្យបាន ចេះ
តែមួយថ្ងៃ ។ តើបានប៉ុន្មាន ហេតុនោះឲ្យមាន ការព្យាយាមនៃ ដូច
កលព្រះចន្ទ្រ សោក៏នថ្ងៃថ្ងៃ ទើបកើតតែម្ល៉ែ តើពេញបុណ្ណមី ។

២៧- ទិសេនត្តិ ភិវិមិ ទិសំភិវិ ឆាមទិសេ ទត្តិករិ
 កកាកាភិកិ ចបណ្ណិតា ។ លោកថាទីហាន ណាមួយមិនមាន
 ភ្នំធំឡើយណា មានតែដំបូក សោតលោកហៅថា ភ្នំវិញប្រះប្រា- កដ
 កបសីន៍បាន ។ មួយនិលោកថា ប្រទេសឯណា សូន្យសោះមិនមាន
 អ្នកប្រាជ្ញបណ្ឌិត គន់គិតរិះធួន ប្រងវិប្រតុំបាន បាលីគាថា ។ មាន
 តែអ្នកខ្លា ពិតពុំចេះដោយ អាប័នតប្រាជ្ញ ជួជាតិភិវិទ្យ(១) ចេះតែ
 កកា កិកហៅថា អ្នកប្រាជ្ញបានខ្លី ។

២៨- យំកុទេសំ កុច្ឆិមជំ ពន្ធកុច្ឆិ តំកុទារៈ
 កុច្ឆិភូមិ ទូរេបរិ- វិវដ្តយេ ។ បទបន្ទែថា ប្រទេសឯណា កាច
 កលរិះរេ មួយបើមនុស្សកាច កំណាចវៀចវេ មួយញាកផងវិប្រ ចិត្ត
 កាចកិច្ចកល ។ មួយបើភិរិយា កាចកិច្ចកើតជា កំហឹងកំហល់ មួយ
 ស្តេចកំណាច កាន់កាចឥតកល លោកពុំឲ្យយល់ ចៀសឲ្យខ្លាតោ(២) ។

២៩- បព្វតោភា- រោចតុសា- ភរភារោ មិត្តទុញ្ញា
 ភារាភតោ វិយន្តតោ បព្វានន្តំ ។ លោកថាវិភ្នំ ចិញ្ចាណា
 ធំ ក្រាស់វិក្រឲ្យធំទាំង មហាសមុទ្រ បួនគម្ពីរ ធ្ងន់ឥតឧបមំ ឧប-

១ លើឡៃ ក្រឡែក្រឡ ។ ២ ឲ្យគ្នាយ ។

មេឃ្យឡើយណា ។ រឹអ្នកទ្រុស្តមិត្ត សំឡាញ់ស្នេហ៍ស្និទ្ធ ធ្ងន់ក្រៃ
លែងសា- គរគម្ពីរីនី ក្រែនីនីបព្វកា ស្មើនីនីបញ្ចា- នន្តរិកោ ។

៣០- បឋវីស- ព្យាណការៈ ជលវហោ ណការណៈ
យេចសិស្សោ គុរុទហោ តរោការា ។ នេះលោកស្រីដី
ថាប្រិថតិ កម្រាស់គណនា ពីរសេនយោជន៍ធ្ងន ប្រាយបួនហ្នឹងជា
ទម្ងន់លោកថា ពុំធ្ងន់ឡើយនៃ ។ រឹទីកនព្វមហា- សមុទ្រគណនា
ដម្រៅជ្រៅក្រៃ ប្រាំបីហ្នឹងស្បាន់ បួនពាន់យោជន៍នៃ លោកប-
មេឃ្យ ថាស្រាលវិញណា ។ រឹសិស្សកំណាច ចិត្តចោរកៀចកាច
ទ្រុស្តត្រុកាត្តា បាបធ្ងន់ត្រាស់ក្រៃ លែងនៃក្រឡា បឋវីសា- គរគម្ពីរី ។

៣១- បតិមាយេ នេវកុញ្ចេ- បឋវីសាសំ ខលោវវ
សប្បរក្ខំ ចិរកាលំ វនុស្សតេ ។ នរុអ្នកណា មួយមានប្រាជ្ញ
គិតតាប់ធ្ងនថៃ គួរកុំបីកប់ ប្រសព្វស្នាលស្នេហ៍ ស្និទ្ធទុកចិត្តឯ មិត្ត
កាចកំឡៅ ។ គួរនាដូចឯ ពស់ពិសកាបគេ រក្សាលង់ទៅ ទឹងវាំ
ម្ចាស់ឯង ឥតក្រែនីកំជ្រៅ ហេតុដ្បិតកំឡៅ កំឡាំងមោហោ ។

៣២- ចន្ទបុណ្ណាៈ- មិយោឯកៈ សសំរត្រោ ភិ-
លាសកាខ្យំ សិលម្ពកាមោ ធាត្រសរោ សុរេសេនា ។

តិវេទ្ធស្សៈ- លន្តារទ្ធាៈ- វេសចេស្តា ឥត្តិសោធន្តៈ- ស-
 វសិក តិសុករណា សយោបុត្តំ ។ លោកថាវិព្រះ ចន្ទចែង
 រឿងនេះ ពេញបុណ្ណមិយំ ពុំល្អប្រពៃ ស្មើថ្ងៃឯកំ មតិភ័យំ មួយ
 រោចឡើយហោង ។ មួយនៃអ្នក ចេះសិល្បសិទ្ធិស័ក្តិ តាមមន្តផង
 បើពុំចាំមាត់ ស្ទើរស្ងាត់ជាម្តង ពុំប្រសើរហោង ជាចេះឡើយណា ។
 រឹអកទាហាន សទាប្តើងថ្កាន សាហ៍សក្យវត្តា បើគ្មានថ្វីដៃ ឥតជ័យ
 ចេស្តា ពុំពុំហោង ទាហានឡើយនៃ ។ មួយសោតគតជសាវ ធាត់
 ជំនាញ ខ្លោះខ្លាំងនិរក័យ បើបានចូលសឹក ពន្លឹកជាញ័យ រែងមាន
 គេជដៃ ទើបប្រសើរហោង ។ មួយសោតលោកថា ស្រីមានប្តា
 សោឡសត្តាផង ពុំហៅល្អល្អះ គ្រចះហ្មត់ហ្មត់ លុះមានកូនម្តង សុ-
 សោកគេ(១) ។

៣៣- មណ្ឌកោសំ- វេបទុមំ បុប្ផកន្ទេ អលិប្ប-
 ក្ខ- មរោទ្ធវេ បុប្ផកន្ទេ អលិប្បតិ ។ ពាក្យពិតលោកថា
 កន្តែបឯងកា- សារសូឡអុប្រិយ នៃបនិក្សនោនា បទុមាស្រះស្រី ពុំ
 ត្របត្រងវី- សេសសុគន្ធ ។ រីឯកន្ទង់ នៅឆ្ងាយត្រាច់ត្រង់ ត្រប
 ត្រង់កេសវ លំអង្គបុប្ផា បទុមាល្អកល្យ កូនបុប្ផាភវ- កាយផាត់គន្ធា ។

១ រីឯវិចិត្រល្អឡើង, ល្អជាងព្រម ។

៣៤- ពហុសេលំ ចបត្ថតំ មណីជាតា ចនុល្លកោ
 មហានុល្លកា អរញ្ញវនា ពហុរុក្ខោ ។ ចន្ទជាតា ច-
 នុល្លកា មហានុល្លកោ ឆគរេច ពហុនរោ សប្បវិសោ
 ចនុល្លកា ។ លោកថាថ្មដុំ ដេរជាសដោយភ្នំ ច្រើនឥតគណនា
 មោះនឹងរើសរក កម្របានជា មណីភ្នំថ្មថ្នាំ កែកែនឹងមាន ។ មួយ
 សោតរំលើ ច្រើនព័ណ៌អង្វើ ដុះដោយសព្វឋាន សុះសព្វយូងឆក
 រិះរកក្របាន ជាខ្ញុំមចន្ទន៍មាន ដំឡែងឡើយហោង ។ រីឯនគរ មនុស្ស
 ផងរីករ ច្រើនកែកន្ទង់ ក្រនឹងមានមនុស្ស សប្បវិសស្នេហ៍ស្នង ខ្លួន
 ខ្លាចបាបផង ក្រមានឯងឯ ។

៣៥- សិរីបញ្ច ហត្ថិអស្ស ទសហត្ថេ សតហត្ថិ
 គជំនាមេ ចទស្សតេ តិទ្ធករជនា ។ សត្វណាមានស្នង
 លោកឲ្យគិតក្រង ចៀសចេញវង់វា បានប្រាំហត្ថគត់ កំណត់ធម៌ថា
 កុំបរយាត្រា ទៅទៀបឡើយហោង ។ រើសេរសោគណា ឲ្យចៀស
 វង់វា ដប់ហត្ថជាម្តង រឹតជសារ ទុពារទ្រើសយ្នង ឲ្យចៀសរំលង
 ចេញបានរយហត្ថ ។ ខាអ្នកទូរជន ជួជាតិអង្គអ- ទ្ធពាលអសត្យ លោក
 ឲ្យលះលាក ចៀសចាកចេញថ្នាក់ រើផ្ទះខ្មាយខ្ពស់ រកភូមិទៀតខ្ចី ។

៣៦ មាតាភិសកោ ទ្វារទាលោ ហុតោលិក្ខិ-
 តោពាណិជ្ជា មហាសេដ្ឋី រាជវសី- កោនិច្ឆយោ ។

រាជាសេដ្ឋី សមណគុណំ ករិក្ខុ វិរុទ្ធនៈ- តារោចោ-
 សោ ឥមជនោ មិត្តវឌ្ឍនី ។ ធម៌នេះលោកថា ឲ្យអ្នកផង
 ជា មិត្តមានមេត្រី អ្នកប្រាប់ដណ្តប់ ឲ្យគ្រប់កុំបី ចងចិត្តជាតិ ប្រមាទ
 ឡើយណា ។ មួយមួយមួយគឺ ពេទ្យមើលជម្ងឺ មួយគឺហោរា មួយគឺ
 អ្នកកត់ កំណត់ត្រត្រា មួយអ្នកទ្វារមហា- ក្សត្រាធិបតី ។ មួយគឺ
 អ្នកនាយ សំពៅទាំងឡាយ មួយគឺសេដ្ឋី មួយគឺសុភា ពិចារណាភ្នំ
 មួយគឺមន្ត្រី អង្គអគ្គសេនា ។ មួយគឺព្រះវង្ស មួយគឺអង្គ ព្រះមហា-
 ក្សត្រា មួយគឺអ្នកបួស ទ្រង់ផ្លុយចរិយា មួយអ្នកឯណា មានគុណ
 ស្នូនត្រង ។ មួយគឺអ្នកប្រាជ្ញ ចណ្ឌិតឯងកាច ចេះធម៌អាថ៌ផង មួយ
 គឺអ្នកជា ត្រកាត្តាហោង គិតគូរកុំចង ចិត្តជាទោស ។

៣៧- សត្តតំនុឌិរៈ- លស្មាសត្តមៈ- តាលបតាលំ
 ចន្ទកុលេ រវេជានំ ជិរធនំ នបស្សនី ។ ពោះអ្នកឯណា
 ទំហំអង្គា ប្រាំពីរដំរី កំពស់សុរិល ប្រាំពីរភ្នែកភ្នំ រូបរាងឥន្ទ្រិយ
 ធាតុធម៌ហិមា ។ សន្តានអម្បូរ ជាមួយព្រះស្ស្យ នឹងព្រះចន្ទ្រា ថា
 បើពុំមាន ធនធានទ្រព្យ អង្គឥតអ្នកណា មួយនឹងយល់ឡើយ ។
 លោកិយប្រធាន ប្រសើរសោតមាន តែទ្រព្យជាត្រីយ^(១) ជាញាតិ
 ជាមិត្ត ស្នេហ៍ស្និទ្ធជឯងហើយ ឥតអ្វីទៀតឡើយ ទ្រព្យជាខាថា ។

១ ទ្រព្យដែលបានមកដោយសុចរិត ឬ អរិយទ្រព្យទាំង ៧ មានសុភាជាដើម ទើបឈ្មោះ
 ថាទ្រព្យប្រសើរ ។

៣៨- តិលមត្រិតំ ចកាយមំ ពហុជនោ បកា
 សេន្តំ ហំនំធូរតោ មិត្តំវោ ចសត្វនា ។ បើកបទបាលី
 នេះលោកស្រីដ៏ អាច់ឧបមា អ្នកមួយតូចលនំ ខ្លួនប៉ុនល្អណា មោះ
 មានទ្រព្យ មានប្រាក់ធនធាន ។ មានពាក្យប្រពៃ ចូលចិត្តនៃ
 អ្នកផងសព្វហ៊ាន ឆ្ងាយជិតក្តីណា យាត្រាមកហ្មាន រិះរករាប់គាន នៃ
 អ្នកនោះហោង ។ សួរសាករកទៅ សឹងជាញាតិដា សន្តានចាក់
 ទង សឹងស្គាល់ជាមិត្រ ស្នេហ៍ស្និទ្ធស្នាលស្និទ្ធ ឥតឯឲ្យហ្មង នៃអ្នក
 នោះណា ។

៣៩- យស្សក្ខត្តំ ឆាយាយនិ- សីនយវា សយ-
 យនៈ តស្សសាខា កញ្ជយវា មិត្តុទុត្តោ ។ នវ្រត្រិក្ស
 មួយមានសាខា ស្នេមស្ម័កុក្កោ ពោះអ្នកឯណា ចិន្តាមោហោ មោហៈ
 ពាលោ ពាលពន់វិស័យ ។ ចូលចិត្តសំណាក់ អាស្រ័យពឹងពាក់
 ក្រោមម្លប់ព្រឹក្សវ្រៃ មោះហើយមានចិត្ត ធំនឹកកាច់ក្រៃ កាន់កាប់
 កាប់នៃ ស្នេមស្ម័កុសាខា ។ លោកហោទ្រីស្តិទ្រះ មិត្រមានបាប
 លុះ បទចិត្តមោហា ធ្លាក់ទៅនរក គាត្រក់យីផ្សា ខ្លោចខ្លួនទៅនា
 កុម្មីក៏យនិយំ ។

២០ - យោចជនោ អរត្ថិតោ មហាចេតំ តយោ
 កវា ធសុនទំ សត្តអស្សំ បញ្ចមជ្ឈារា ។ អដ្ឋកុញ្ញៈ
 រាទ្វេកេសៈ ទ្វេអារុជា ទ្វេករិយាយំ អរមង្គលា កយំ
 អសា- ធុកំជនេ ។ ពាក្យនេរលោកថា ពុំឲ្យរក្សា ខ្លូក្របីភី
 មួយមានច្រើន ទុក្ខក៏យងនឹង គោ ព្យសោគគេ ពុំឲ្យរក្សា ។ ឆ្មា
 ខ្លូក្របី ប្រាំមួយឯង រស្មីប្រាំពីរណា ដំប្រាំបី អប្រិយ័យសា ចុងសក់
 បែកជា ពីរពុំប្រពៃ ។ ប្រពន្ធពីរណា ជាវពីរពុំជា សោគស័និច្រើន
 អព្វមន្តិល អំពល់ទុក្ខក៏យ ពិតពុំប្រពៃ នៃអ្នកនោះណា ។

២១ - ទកត្ថយៈ កង្កំឯវៈ ហង្សកាកា កាសំឯ-
 វៈ ចកោកិលា មណ្ឌធវិកា ឯវសីហោ ។ ធារធមិវិ-
 សាល វិសេសចរិបាល បរមត្ថសេដ្ឋោ កណ្ណបគន្តគិត គំនិតអសោ
 ចិត្តមោះមោហោ ហេតុគិរិបាទ ។ កាលណាលោតទៅ ទំលើចុងស្មៅ
 ហើយអ្នកឯប្រាណ ដំណើរអញ្ញណា ដូចមហាហង្សបាទ ឥតនឹងហង្ស
 មាន អញ្ញតាងបាទហោង ។ ក្អែកសោតកាលវា បើរទៅទំនា ចុង
 បង្គោលផង អ្នកសំឡេងថា ឥតតារៅហោង មានអង្គអញ្ញស្នង តា-
 រៅបក្សី ។ កវីនិបកាលណា ចេញពីរន្ទវា យំហើយគិតខ្លី អ្នកអង្គ
 ឯងអាច ដូចពជសីហី ចរចេញអំពី គុហាសុវណ្ណា ។

នៃ ២២ - ទលិទ្ធីសៈ ធនិមរៈ ទ្វរកាតា ក្សត្រិអរិ
 ព្យាបណ្ឌិតា អាចរិយា សច្ចំមរណំ ។ ពាក្យពិតសារសត្យ
 សារសច្ចបរមត្ថ បរមសេដ្ឋំ អ្នកណាពុំមាន ធនធានទ្រព្យ^(១) ទុកស្មើមរ-
 ណំ រស្សៈបឥតការ ។ ក្សត្រិមើមាន ដំខ្សែលដល់ប្រាណ សោតសីដ
 អសារ អសោច៍អាសោ លោកហៅស្រីបស្រាល សូន្យសោះឥតការ
 ឥតកេរ្តិ៍ស្មើស្លាប់ ។ មួយនាអ្នកប្រាជ្ញ បណ្ឌិតឯងអាច ពុំឈ្លានវៃ
 ឆាប់ អង្គឥតប្រាជ្ញ លោកថាស្មើស្លាប់ សោតសីដឧប អង្គឯង
 នោះខែ ។ មួយអង្គអាចារ្យ ឥតស័ព្ទឥតសារ ឥតសិល្បសាស្ត្រស្រៃសយ
 ឥតមានញក្សសត្យ ភ្នាំងភ្នាក់ហឫទ័យ ស្មោះស្មើក្សិណក្ស័យ ដ្បិត
 ចិត្តមាហោ ។

២៣ - យោសុទ្ធនំ ខំសេចានំ សាយស្សសោ ន
 ខំសេចា- ទំសុទ្ធខោ ចបណ្ឌិតោ នាលិកជ្ឈតិ ។
 ពាក្យពិតទបមា វិវ័ត្តសោតសា- ហាវហានអប្រិយ័ ខ័ន្ទំខំបាទ
 អ្នកណាមួយក្តី អ្នកនោះទោះបី ខ័ន្ទដល់ប៉ុន្មាន ពុំដែលខ័ន្ទប្រៃ វិល
 ខំជើងវ័ត្ត វិញពុំដែលមាន នេះដូចអ្នកប្រាជ្ញ ឯងអាចញោយ្យញាណ
 ពុំដែលខ័ន្ទថ្មាន គបអ្នកពាលោ ។

១ លោកសំដៅយកអរិយទ្រព្យទាំង ៧ មានសទ្ធា; សីល ផាសើម ។

២២ - ឯកបត្តា មហារាជា ឯកកាយោ ទេវី
 មហាទ្នំ ឯកំយសោ នាធុវត្តយោ មហាសុខា ។ លោក
 ថាមហាក្សត្រ សោយពជសម្បត្តិ វក្សវស្ត្រវង្គ កុំមានហឫទ័យ អា-
 ល័យស្នេហា ស្រឡាញ់ករុណា តែអ្នកមួយឡើយ ។ រីពជយា
 អង្គអគ្គមហា មហេសីហើយ កុំមានចំណង់ ចិត្តចង់ច្រើនឡើយ ដ្បិត
 ក្សត្រត្រាណគ្រិយ ឥសូរសិរសី ។ មួយសោតអ្នកណា មួយទីង់ចង់
 ជា ឯកអគ្គមន្ត្រី កុំឲ្យសរសើរ ដំណើរពិតពិ ស្រីសុខសួស្តី អង្គឯង
 ប្រាកដ ។

ប្រកបប្រគល់ប្រៃ ស្រង់ស្រាយបានសៃ សិបបូនជាច១ កាកកាព្យ
 ដោយអាបិ ពារធម៌កំណត់ ទើបចង់ជាច១ ព្រហ្មៈគិតថាៈ

២៥ - ឆិឆិឆិវាបិ រដ្ឋវិវាជិតា
 នារីវិត្តា បរុក្ខាពនាលិ ។
 រុក្ខាវិប្បតោ ចនសោកក្កេនិ
 ទិវនេនុវិ សុភាសិតាគថា ។
 លោកថាវិស្រះសួត រឹងហែងហួតឥតគង្គា
 នគរឥតក្សត្រា ស្រីឥតស្បែងលាប់ប្រាណ ។
 រីព្រសោតថាបើ មិនមានឈើដុះដោយដាន

ឈើសោតបីពុំមាន សន្ធិត្តឡើយសីលសុទ្ធសោះ ។

មេតោសោតឥតក្ស័រ ក្ស័រណនេសនីវនៃទឹកដោះ

រឹតាក្សពុំព័រោះ សីលសុទ្ធសោះពុំស្មោះ ។

៤៦ - យោធម្មសីលា

ដិតមាននោសោ

វិជ្ជាវិនិសោ

នបរោមតាបិ ។

សនារតុដ្ឋា

បរទារវដ្ឋិ

កយានិក្កញ្ច

នត្ថិតសលោក្ក ។

នរអកឯណា

ចិត្តចិន្តាដោយធម្ម

សីលោក្ខត្ត

រក្សាសីលពុំដែលដាច់ ។

កំហឹងទាំងមាន៖

លែងលាក់លះបរិបូណ៌ស្រេច

រូសរៈរៀនសូត្រសេច

ធម៌ពិនិត្យពិនិត្យយូរ ។

ប្រាជ្ញាជ្រាបជ្រះជ្រា

មិនកំដៅអ្នកដទៃ

រៀបរចោរការនៃ

ត្រេកអរនូវបុត្រភរិយា ។

ឯងឯអស់អំពាល់

ពិតពុំដល់ជិតអង្គា

អ្នកនោះលោកិយត្រា

នេះនិរនេសកិតភ័យខ្លាំង ។

៤៧ - បត្តិមរុត្តោ

ពុណ្ណិដ្ឋោមរទារ

ភិក្ខុមរសីលំ

រាជាមរសង្កាមា ។

លោកថា សត្វបក្សី	សោតទោះបីនឹងមរណា
លះលើមែកកុតា	ទើបប្រសើរជាបក្សី ។
រលួយសោតមរណា	លើកេត្តាត្រាប់ជល្លធី
ភិក្ខុទ្រង់សីលវី-	សេសសោតមរកងសីលសង្ឃ ។
ព្រះមហាក្សត្រធិរាជ	ទ្រង់អំណាចមរណាកុរ
សង្រ្គាមជ័យទ្រើសទ្រង់	ក្តីប្រសើរជាបក្សីត្រា ។

២៥ - យោចបុគ្គលោ ទុដ្ឋិនោទោសមា-
 នាយទុក្ខន្ទា- ជិនវស្សុករោ ។
 សុជនោកុណៈ សង្កហយហង្សោ
 ទិវបិវម្ពតោ សប្បវិសសេដ្ឋា ។

អ្នកកាចកាន់យកទោស ពុំសន្តោសលោកគួរនា
 ដូចជ្រកឈូសយកអា- សោចសីលកុំទុក្ខន្ទំ(១) ។
 វិអ្នកសប្បវេស លោកចោលអស់ទាំងទោស
 ប្រមូលយកគុណំ ដូចហង្សចង់ក្សវតោក្តា(២) ។

២៦ - សសេសសេសល- ភេតនករិយា
 ញាតិសសេសា សេសភេតដដ្ឋតោ ។
 នាអ្នកមួយគ្នាបំរាម ទ្រព្យបើបានបង្កធនោ(៣)

១ មានក្លិនព្រិក់ ស្អុយ ។ ២ បង់ពីកទឹកជោរ ។ ៣ បង់ទ្រព្យ ។

ចំនួនសិកាមោ	ចិត្តចង់បានដូចដែលវិញ ។
មួយធ្លាប់មានករិយា	ស្ម័គ្រស្ម័គ្រដោយស្រឡាញ់
បើស្លាប់ករិយាមិញ	ចង់យកករិយាទៀតណា ។
អ្នកមួយធ្លាប់មានញាតិ	បើយូរយូរត្រាត់ប្រាសគ្នា
ចិត្តចង់រកអ្នកណា	សប្បុរសជាញាតិផង ។
អ្នកមួយធ្លាប់ជាធំ	បើថ្ងៃសំអំពីយសផ្គង
រឹចិត្តអ្នកនោះហោង	នៅធំដូចអតីត ^(១) ។

៥០ — កកដួកកម្មតៈ- មរក្ខមឧទកកំ

ឧជ្ជសនច្ចំ	វាចាកកម្មសាស្ត្រា ។
លោកថាលើណាមូល	ពុំទាន់ចូលព្រមណា
នោះអ្នកប្រាជ្ញលោកថា	ពុំទាន់ហៅជាមូលមាន ។
ភូមិណាមួយបើរាប	ចាំងប្រាសប្រាចទូលទីហាន
ពុំទាន់ស្ទឹងទឹកបាន	លោកពុំហៅជារាបឡើយ ។
លើត្រង់សោតបើពុំ	ទាន់ផ្កាត់តម្រង់ជាត្រើយ
ពុំទាន់ហៅត្រង់ឡើយ	លុះផ្កាត់ទើបហៅត្រង់ហោង ។
អ្នកណាមួយស្រដី	មានបាឡីតាថាផង
លោកឲ្យជឿជាម្តង	កុំសន្និះចិត្តចិត្ត ។

១ ភូមិព័ណ្ណ ។

៥០ - ឥមេកាព្យាហិ ករោមិចស្សកា.

សិទ្ធិហិកាថា បញ្ញាសនិដ្ឋិតំ ។

ឥមិណាតេជេ. នប្បញ្ញក្កសលំ

យាវនិព្វានំ បច្ឆុយោហោតុមេ ។

២១ - ក្នុងនៃក្រឹត្យបច្ចេកវិទ្យា គឺជាសេចក្តីសម្រេច

នៃសេចក្តីសម្រេច គឺជាសេចក្តីសម្រេច - ០៦

ក្នុងនៃក្រឹត្យបច្ចេកវិទ្យា សេចក្តីសម្រេច

គឺជាសេចក្តីសម្រេច គឺជាសេចក្តីសម្រេច

ក្នុងនៃក្រឹត្យបច្ចេកវិទ្យា គឺជាសេចក្តីសម្រេច

នៃសេចក្តីសម្រេច គឺជាសេចក្តីសម្រេច

ក្នុងនៃក្រឹត្យបច្ចេកវិទ្យា គឺជាសេចក្តីសម្រេច

នៃសេចក្តីសម្រេច គឺជាសេចក្តីសម្រេច

ក្នុងនៃក្រឹត្យបច្ចេកវិទ្យា គឺជាសេចក្តីសម្រេច

នៃសេចក្តីសម្រេច គឺជាសេចក្តីសម្រេច

ក្នុងនៃក្រឹត្យបច្ចេកវិទ្យា គឺជាសេចក្តីសម្រេច

ឥមេកាព្យាហិ ករោមិចស្សកា ។ បញ្ញាសនិដ្ឋិតំ ។ នប្បញ្ញក្កសលំ បច្ឆុយោហោតុមេ ។

គោលការណ៍នៃការអប់រំ (ក្រឹត្យ)

តម្លៃ ១០០០ ៛